

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 12. april 2007

Kontor: Forvaltningsjuridisk kt.

J.nr.:

Sagsbeh.: ■■■

Fil-navn: Vederlag/erstatning/dok.rev.erkl.reg.midt

Telefonnotat

Dokumentation for tabt arbejdsfortjeneste

■■■■■, Region Midtjylland (tlf. ■■■■■
■■■■■), har den 21. marts 2007 rettet henvendelse vedrørende selvstændige erhvervsdrivendes dokumentation for tabt arbejdsfortjeneste.

Hun oplyste, at praksis mht. selvstændige erhvervsdrivende har været at godkende en takst i begyndelsen af året for det enkelte medlem mht., hvad det koster den pågældende pr. time, hvor virksomheden forlades på grund af f.eks. regionsrådsmøder. For en landmand kan det f.eks. være timeprisen for en vikar, der kan malke køer, hvilket er almindeligt brugt. For hver måned indberetter medlemmet så, hvor mange timer den pågældende har været fraværende fra sit selvstændige erhverv på grund af møder m.v. i regionsrådet, og der ganges op med timetaksten.

I nogle tilfælde kan medlemmet imidlertid ikke indkalde en vikar. Det kan f.eks. være tilfældet for en selvstændig advokat og andre konsulenter. Alligevel er det ifølge ■■■ almindeligt, at den selvstændige erhvervsdrivende opgør sin værdi i virksomheden til en timepris, som så kan bruges til at beregne den tabte arbejdsfortjeneste. I sådanne tilfælde kan det være særligt vanskeligt for regionsrådet at vurdere, om tabet kan anses for dokumenteret. Det har i den forbindelse været overvejet,

- 1) om regionsrådet kan stillet krav til medlemmet om at fremlægge en revisorerklæring (generelt i vederlagsregulativet eller konkret i de enkelte sager), og
- 2) om regionsrådet vil kunne betale for en sådan revisorerklæring, der efter det oplyste kan løbe op i mere end 2.000 kr.

Ad 1.

Efter drøftelse med ■■■ meddelte jeg den 27. marts 2007 ■■■ følgende:

Jeg understregede generelt, at betaling af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste forudsætter, at den pågældende har lidt et tab i forbindelse med varetagelsen af det regionale hverv.

Det er en ret for medlemmet at modtage erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, hvis medlemmet har valgt denne vederlagsform. Til gengæld for denne ret, skal medlemmet kunne dokumentere sit tab.

Det er regionsrådet, der afgør, om tabet kan anses for dokumenteret. Som det fremgår af ministeriets vejledning nr. 10 af 9. februar 2007 vil det lidte tab for selvstændige erhvervsdrivende, der driver virksomhed i selskabsform, ofte ikke umiddelbart give sig udtryk i reduceret indtjening, men tabet vil i stedet manifestere sig som et formuetab i selskabet. Dette har principielt ingen betydning for retten til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Regionsrådet vil normalt kunne anse tabet for dokumenteret ved en erklæring fra den pågældende selvstændige erhvervsdrivende, forudsat at de foreliggende omstændigheder i øvrigt sandsynliggør, at det påståede tab er lidt.

På den baggrund udtalt, at et generelt krav om, at selvstændige erhvervsdrivende skal fremlægge en revisorerklæring for at kunne dokumentere tabt arbejdsfortjeneste, næppe vil være lovligt.

Det må bero på en konkret vurdering i hver enkelt sag, hvilken dokumentation der kan kræves, før den af medlemmet anførte tabte arbejdsfortjeneste må anses for dokumenteret, herunder om det i den enkelte sag vil være sagligt at stille krav om en revisorerklæring.

Ad 2.

Såfremt et medlem efter en konkret vurdering alene vil kunne opfylde dokumentationskravet ved at fremlægge en revisorerklæring, vil et sådant krav efter omstændighederne være sagligt at stille. Det vil i så fald påhvile medlemmet selv at anskaffe og evt. betale for en sådan. Det følger af, at det er medlemmet, der har pligt til at dokumentere sit tab.

Regionsrådet må imidlertid ikke kræve mere dokumentation end det nødvendige.

Når et medlem har fremlagt sin dokumentation, er det op til regionsrådet at vurdere, om den fremlagte dokumentation kan anses for tilstrækkelig. Det står i den forbindelse regionsrådet frit for at anvende de personalemæssige ressourcer, som måtte være nødvendige for at vurdere sagen. Der gælder ikke noget generelt forbud imod, at en kommune eller en region benytter sig af og betaler for ekstern bistand, herunder f.eks. revisorbistand.

Spørgsmål om, hvorvidt regionens praksis i helt konkrete situationer er lovlig, må rettes til tilsynet.

Det indstilles, at [redacted] s henvendelse besvares i overensstemmelse med ovenstående.

Forvaltningsjuridisk Kontor, den 13. april 2007.

/ [redacted]

På forespørgsel fra [redacted] drøftede [redacted] og [redacted] efterfølgende spørgsmålet om, hvorvidt regionsrådet i enighed kan beslutte – af hensyn

til at lette administrationen i disse sager – at "hjælpe" regionsrådsmedlemmet med at dokumentere sit krav ved at betale for en revisorerklæring.

Der var enighed om at meddele Region Midtjylland, at regionsrådet ikke kan overtage den forpligtelse til at dokumentere et tab, som efter lovgivningen påhviler regionsrådsmedlemmet. I de situationer, hvor et medlem efter en konkret vurdering alene vil kunne opfylde sit dokumentationskrav ved at fremlægge en revisorerklæring, jf. ovenfor, vil det ikke være lovligt for regionsrådet at betale herfor. Det vil således ikke være i overensstemmelse med reglerne at etablere en generel ordning, hvorefter regionsrådet betaler medlemmernes revisorerklæringer.

Som tidligere nævnt vil regionsrådet i forbindelse med sin vurdering af fremlagt dokumentation eventuelt kunne benytte sig af og betale for ekstern bistand, herunder f.eks. revisorbistand. Om regionen i den forbindelse kan benytte sig af medlemmets egen revisor må afgøres efter revisorretlige regler.

Forvaltningsjuridisk Kontor, den 7. maj 2007.

/

